

er. Som bekendt skal Barnet anmeldes strax efter, at det er født, men er det nu altid givet, at Moderen kan sige, hvem Barnets Fader er? Hun kunde jo have flere at vælge imellem og betænke sig paa, hvem det vilde være fordelagtigst at vælge. Jeg kan ikke se rettere, end at det vilde være en blodig Uret og et farligt Vaaben at lægge i Moderens Haand, naar hun saaledes kan sige: den og den er Barnets Fader, og hans Navn skal det være. Det mener jeg vil kunne bruges til Drilleri, og det kan ogsaa bruges til Hengendepresning. Jeg tror ikke, at nogen Mand gjerne vilde modtage en Underretning saahdende: Nu bliver De N. N. anmeldt som Barnes fader, medmindre De betaler mig Noget, for saa tage vi en Anden. Det er af den Slags Ting, der slet ikke kunde være til nogen Nytte i det Dieblit, som her foreslaas. Kan Barnet senere faae Krav paa Faderen, saa er det en anden Sag, men det er min Overbevisning, at det er en Uret, at Barnefaderen skal stilles offentlig frem i det Dieblit, Barnet er født. Kvinderne ere ikke saa fuldstændig undertrykte i alle disse Forhold, som Mange ville sige. Jeg antager, at min ærede Modpart i disse Dage har læst en bekendt, iøvrigt høit ubehagelig Forfatter, som sætter Kvinderne ned, fordi de have Overtaget. Det vil jeg ikke gaa ind paa; jeg tror ikke, at det vil være rigtigt, men ligesaa urigtigt vilde det være, at et Barn blot paa Grund af en Anmeldelse skulde have Ret til at antage den Mand's Navn, som Moderen har nævnt; thi det er jo slet ikke givet, at det er Faderen. En anden Ting er det, dersom en udlagt Barnefader vedkender sig Paterniteten, saa opstaar der ingen Strid, thi saa faaer Barnet hans Navn.

Hvad dernæst angaar Spørgsmaalet om, hvorvidt man skulde give Afkald paa den Ret, der er givet en Kvinde, som har født paa Fødselsstiftelsen, til at skule sit Navn, saa jagde det ærede Medlem at det er umenneskeligt, at der skulde have en saadan Ret. Ja, det veed jeg nu ikke. Det skulde være i Forhold til Barnet, men paa den anden Side synes jeg ogsaa, at man skulde disse ulykkelige Kvinder et vist Hensyn. Vi maa hufte paa, hvem det egentlig er, Fødselsstiftelsen nærmest besytter i dette Tilfælde, det er de Fattige. De rige Folk kunne rejse udenlands eller arrangere sig paa anden Maade, men der kan være mangen en Kvinde, hvis Forhold er et saadant, at hendes hele Fremtid kan være ruineret, naar hun ikke kan slippe over den Historie paa den Maade, hvorpaa Forholdene ere ordnede paa Fødselsstiftelsen. Det forekommer mig ingenlunde

at være saa umenneskeligt, at man snarere maa have stor Betænkelse ved at hæve det Privilegium, som Fødselsstiftelsen giver. Det ærede Medlem nævnte et Exempel om en Mand, som havde Mistanke om, at hans Kone havde født hemmeligt paa Fødselsstiftelsen. Ja, det forstod jeg oprigtig talt ikke, det maa være temmelig kombinerede Forhold; men vilde den Mand egentlig være syndelig vel tjent med at faae det at vide? Jeg for mit Vedkommende anser det for meget betænkligt at hæve denne Bestemmelse.

Ovesen: Jeg tror egentlig ikke, at det vilde falde meget vanskeligt at imødegaa de allerfleste af de Indvendinger, den meget ærede Ordfører for Flertallet gjorde mod Mindretallets Forslag, men efter den Meddelelse, den høitærede Formand har givet, at Mindretallets Forslag, staa og falde med hverandre som en Enhed efter den Form hvori de ere komne frem ved anden Behandling, skal jeg for ikke at spille det høie Things Tid, paa Mindretallets Vegne tillade mig at tage Forslagene tilbage i dette Dieblit, idet jeg forbeholder mig til 3die Behandling at optage dem igjen i en saadan Form, at det høie Thing vil kunne faae Leilighed til at afstemme over hvert enkelt Forslag for sig.

Formanden: Deri gjør det ærede Medlem fuldstommen Ret. Jeg antager ikke, at Nogen optager disse Forslag, som altsaa ere bortfaldne.

Ordføreren (Drenbøll): Jeg vil blot gjøre en kort Bemærkning, jeg for glemte — det vilde jo være en Uførlighed ikke at omtale det — angaaende det Forslag som er stillet af et andet Mindretal til § 2, nemlig, at Erstatning til Varselsfærden ikke kan faaes, naar Barnemoderen tidligere har født udenfor Egteskabet. Jeg vil blot dertil paa Flertallets Vegne sige, at man ikke tillægger dette Spørgsmaal en meget stor praktisk Betydning, og jeg for mit personlige Vedkommende tror, at det hverken vil gjøre fra eller til. Thi der er saamænd ingen Kvinde, paa hvis mere eller mindre høide Levned det vil have nogen Indflydelse,

Rettelser.